

El 'cas Gürtel' passa a ser el cas del PP

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 7.10.09

L'aixecament parcial del secret del sumari del *cas Gürtel* decidit ahir pel Tribunal Superior de Justícia de Madrid ha aportat, tal com es preveia, un devessall de dades que permet afirmar que aquest assumpte de corrupció política ha deixat de ser una cosa circumscrita a alguns sectors –des del punt de vista organitzatiu o territorial– del Partit Popular per adquirir una dimensió que afecta el principal partit de l'oposició en conjunt. També, com lamentablement es preveia, la reacció de Mariano Rajoy al toc d'alerta ha estat cridar els militants del partit a «oblidar-se» d'aquestes «dificultats» del PP.

Tard o d'hora, Rajoy i el seu equip hauran d'afrontar les seves responsabilitats polítiques en el cas, i com més temps transcorri sense que donin una resposta contundent contra les persones del seu partit que apareixen meridianament implicades en la corrupció, pitjor. El candidat a president del Govern no es pot permetre –per no posar en perill la seva aspiració, però, sobretot, per decència democràtica– que creixi la sospita que no actua com caldria perquè els que resultarien perjudicats per un gest d'autoritat seu el podrien al seu torn perjudicar a ell. «Ens recolzem tots [al PP], i això és molt bonic», va dir dilluns un dels principals protagonistes d'aquest assumpte, Francisco Camps, una manifestació que sona més a *omertà* que a candorós cant a la unitat del partit.

En les investigacions judicials del *cas Gürtel* conegudes ahir hi apareixen, perquè els citen els principals implicats, noms com Alejandro Agag,

gendre de José María Aznar, o Francisco Álvarez-Cascos. Evidentment, res concloent en contra seu suposa això, però sí una dada tremendament significativa que els que movien els fils de la xarxa corrupta no eren gent de poca volada i limitades perspectives.

Sí, en canvi, ja sabem que amb tot el desvergonyiment van arribar a fer ostentació, encara que fos internament, de la seva condició mafiosa. Així, Francisco Correa, el presumpte cervell de la trama, va voler figurar com a «Don Vito» en les anotacions de la caixa B de les empreses en què se sustentava la xarxa. No menys groller és que Correa i Álvaro Pérez, *el Bigotes*, volguessin que la sastreria que va fer vestits a Camps emetés factures per productes com cristalleries o estovalles. Una barra que faria riure si no fos perquè la corrupció és probablement el pitjor mal per a la democràcia.